

POIKKEUS, M., Tuulien teitä

16.1.2012

Mirja Poikkeus laulaa herkästi, ja kuitenkin hänellä on esityksessään samaa voimaa kuin Eija Merilällä. Näiden kahden äänenvärikin on samanlainen. Laulut tulevat tutulta akselilta Laaksonen-Kaskinen-Simojoki-Salminen-Heikkilä. Osa kappaleista on hyvin tunnettuja, kuten Saviruukku, Kirkossa sekä Viimeiset veneet. Suurin osa on puolestaan vähemmän kuultua materiaalia. Tarjolla on rauhallisia, akustisen kitaran säestyksellä laulettuja hengellisiä helmiä. Monissa tärkein instrumentti löytyy puupuhallinpuolelta, mutta myös selloa kuullaan usein. Tunnelma on leppoisaa, kiireetön ja lempeän harras. Kyllä näistä lauluista tosiaan tulee hyvälle mielelle: ne lohduttavat ja nostavat katseen ylöspäin. (Aksentti / Ari Hyvölä)

Kuuntelimme vaimon kanssa juuri tuon levysi. Onpas heleää ja keväinen ääni, sanoi vaimoni.

Minust sekaan olis mahtunu viä enempiäkin huilua, selloa ja rummunlyöntiä, mut tyylinä tuo minimalismi ei kumminkaan ole hulluimmasta päästä. Toimii tuossa oikein hyvin

- rintapek- muusikoiden net

Äänitteesi on muuten hyvin tehty ja laulu toimii myös.

Minuun ei kuitenkaan juurikaan uppoa uskonnollinen musiikki, ateisti ja agnostikko kun olen.

Se ei kuitenkaan tee äänitettäsi arvottomaksi ja huonoksi. Uskovaisille kohderyhmille se varmaan onkin suunnattu pääosin ja näin ollen löytää kohderymänsä varmasti, näin toivon.

Ystävällisin terveisin Seppo

Moi!

Kuuntelin uuden levysi. Oli hieno homma ku teitte sen. Se on tehty, ei tullu! t. Isä

Perjantai 10.10.2008

Äidin Levynjulkistamiskonsertti – Tuulien teitä

Mentiin lasten kanssa siis eilen illalla mun äidin konserttiin Kirkkonummen Kirkkoon.

Ihan kivasti lapset jaksoi siihen asti kun Puuha Pete-karkit loppui. Harmitti vähän, että piti puoleksavälissä poistua, mutta olihan se sellainen harras konsertti. Jos joku on sinne mennyt hiljentymään ja kuuntelemaan rauhassa, niin ei se lasten mölinä sovi joukkoon, vaikka luonnollista onkin.

Kiitokset papalle seurasta, ja äiti, olit eilen todella kaunis ja ääni kuulosti vielä paremmalta kuin levyllä!!

(...jota meillä on kuuneltu lasten kanssa autossa jo useampi viikko, vaikka nyt vasta olikin julkistamiskonsertti 😊)

Muistan kun vähän nuorempana äiti soitteli kitaraa ja laulettiin yhdessä äidin vanhasta laulukirjasta/mapista Lody:a ja Kirkossa.
Äidin musiikki on ❤️

Tuli kirkkoon mies ja lapsi
he eteeni istuivat
Kai tie oli pienelle pitkä
oli kosteat kiharat
Ei monta hetkeä hiljaa
tuo ollut pikkupää
Oli paljon kyselemistä
ja paljon nähtävää

Oli kauniit alttaritaulut
monihaaraiset kynttilät
Nuo kaksi puhuivat hiljaa
ja joskus hymyilivät
Kovin kauan saarna kesti
lapsi istui miettien
ja pienin pehmein sormin
isän hihaa hyväillen

Minä tahtoisin isä jo kotiin
isä minua väsyttää
Hän nostaa pienet kasvot
ja huuli värähtää
He lähtivät kesken saarnan
minä loppuun asti jäin
Sama hiljainen arka pyyntö
nous syvältä itsestään:
Minä tahtoisin Isä jo kotiin
Isä minua väsyttää
Soi kirkossa kiitosvirsi
oli ulkona vihreää.”

- Suvi-

Kirkkonummen Sanomat:
Tuulien teitä –levyn julkistuskonsertin jälkeen:

”Viimassa seisoo koivu, paljas ja alaston, mutta jo oksistossa lupaus silmuista on” Mirja Poikkeus kertoo tarinoita lauluillaan

MIRJA Poikkeus lauloi jälleen itsensä kuulijoiden sydämiin konsertissaan Kirkkonummen kirkossa, säestäjinään Heikki Pohto, Juha Lanu ja Matti Rantatalo (takana)

Kirkkonummen kirkossa kuultiin livenä Mirja Poikkeuksen kaikki laulut uudelta Tuulien teitä levyltä yhtenä pimeänä syksyisenä arki-iltana, utta tunnelma kirkon sisällä oli lämmin ja herkkä. Mirjan lyhyet ja timekkäät juonnot laulujen välillä valottivat hänen suhdettaan kappaleisiin tuoden niihin uutta ulottuvuutta.

Hänen soinnillista ja Imaisuvoimaista ääntään on aina yhtä miellyttävä kuunnella, laulaapa hän miltä aihealueelta tahansa. Mirja onkin opettanut allekirjoittaneen kuuntelemaan niin äänen sointia kuin laulujen tulkintaa, mikä on altavasti rikastuttanut tällaista ei-musikaalisen taustan ihmistä.

Kaikki appaleet olivat hyviä ja loivat yhdessä harmonisen kokonaisuuden, joskin lempikappaleeni oli kyllä Psalmipohjainen Aamuruskon siivin, arvioi puolestaan Pirjo Seppälä konserttia. Mirjan ääni on tehty tarinoita kertomaan ja tuolla lahjallaan hän puhuttelee monia ihmisiä, Pirjo Seppälä toteaa ja kiittää myös kirkon akustiikkaa, joka nosti esiin ja antoi voimaa huikean hienolle ja musiikillisesti rikkaalle soitannolle.

Paikalle levyn säestysvoimasta olivat mukaan päässeet vain Heikki Pohto, puhaltimet ja laulujen sovittaja Juha Lanu, kitara. Flyygelin takana istui muualta "lainattu" Matti Rantatalo, joka säesti myös koskettimilla. Kappaleet jäivät soimaan päähän niin vahvasti, että vielä seuraavanakin päivänäkin huomasin hyräileväni laulun "Vieraana itku ja ilo" sanoja: "Sytyin tanssiin, ilon tanssiin, helmat heiluivat tuulessa niin. Juoksin niityille kukkuloille, nousi iloni taivaisiin".

Mirjan levyä on myynnissä mm. Info-kirjakaupassa, Kirkkonummen Kukka- ja Hautauspalvelussa ja Luckanilla. Seuraavan kerran Mirjaa kuullaan taas perinteisessä Lionsien ja seurakunnan

yhteisesti järjestämässä joulukonsertissa 18.12.
LIISA KOSONEN/KS 30.10.08

TUULIEN TEITÄ –LEVY JULKAISTU

Mirja Poikkeuksen uusin levy "Tuulien teitä" sisältää herkkiä lauluja, joiden sävelet ja sanat soivat tulkinnallisesti niin tosina ja suoraan laulajan sydämestä tulevina, että niitä kuunnellessa tulee jotenkin pyhä olo.

Laulujen sanat lohduttivat itseänikin oman elämäni vaikeuksissa, Mirja tunnustaa. "Ehkäpä laulujen valinnat kuvastavat sitä, miten itsekin tiedostamatta tarvitsin lohdutusta." Tekijä itsekin iloitsee siitä, että levyistä tuli niin rauhallinen kokonaisuus eikä mikään kappale hyppää silmille.

Sanat merkitsee mulle tosi paljon. Ylipäättään haluan laulaa vain sellaisia lauluja, joiden sanomaan pystyn sisäistymään ja sitä kautta välittämään jotakin myös kuulijoille niin ilossa kuin surussakin, Mirja miettii. Suuri ilo Mirjalle oli päästä tekemään musiikkia Suomen huippujen kanssa. Laulujen sovittajana toimi Juha Lanu ja muita muusikoita olivat Jussi Liski, Heikki Pohto, Mongo Aaltonen, Ari Hämäläinen, Veli-Matti Iljin ja Marika Tuhkala. Juha ymmärsi sovittajana heti, mitä ajoin takaa, kun kerroin hänelle omia tunnelmiani lauluista.

Myös kaikki muusikot olivat niin vankkoja ammattilaisia, että he kuuluivat laulujen tunnelmat heti eikä aikaa kulunut turhaan, Mirja kiittää. Lasken matkaan leijan kauneimman... Tuulien teitä -albumin nimilauluksi valittu "Tuulien teitä" on alun perin lasten lauluja, mutta Mirja on laulanut sitä usein. Hän esitti sen mm. lähtökonsertissaan vuonna -02 ennen Vancouverin Kanadan-matkaa ja myös kiertueella perillä. "Hyvää matkaa" –laulun Mirja kuuli ensi kerran samana vuonna ja se jäi mieleen soimaan heti niin vahvasti, että hän hankki siihen nuotit.

Otin ne mukaani Vancouveriin. Siellä yksi nainen pyysi minulta laulua miehensä hautajaisiin. Ehdotin tätä ja lesken mukaan se oli juuri kuin heidän elämästään. Silloin ymmärsin, miksi minun oli pitänyt opetella tämä uusi laulu, Mirja valottaa muutamien laulujensa historiaa. – "Aamuruskon siivin" on tehty psalmien pohjalta ja tykkään sen tunnelmasta, Mirja toteaa. Kaikista vaikeimpana hän piti rytmillistä "Lailla enkelin" -kappaletta, joka piti sovittaa linjaltaan rauhallisemmaksi.

Merellistä tunnelmaa henkivä ja suruun sopiva "Miten hyvä on olla" on Jukka Salmisen uusia lauluja ja sen ensimmäinen levytys. "Viimeiset veneet" on Lasse Heikkilän sanoihin soviteltu, myös merelle sijoittuva, hyvästijätöstä kertova laulu.

Meri on mulle tärkeä juttu, saan voimaa sieltä, sanoo Mirja, joka itse on syntynyt saarella ja tottunut vesillä kulkija. Pyyntö kantaa yli maailman: Anna rauha. Varjele meitä... Mirja on laulanut itsensä kirkkonummelaisten sydämiin. Hänen laulunsa ovat tuoneet iloa ja lohtua monen perheen juhlahetkiin, arvioi Mirjaa kanttori Tarja Viitanen, joka toivoo kuulijoiden löytävän tiensä myös tämän levyn tiimoilta pidettävään iltakonserttiin torstaina 9.10. klo 19 Kirkkonummen kirkkoon, missä levyä on tietysti myös myynnissä. Sieltä saa varmasti itselleen lämpöä ja eväitä mukaan syksyn pimeyteen, sanoo Tarja, jonka kotona Mirjan levy on soinut jo useita kertoja. Sovitukset on tehty ammattitaidolla ja runsas soitinvalikoima antaa rikkautta, Tarja kiittää.

Laitan matkaan toiveen kauneimman... Tuottaja Kai Jauhiainen Backbeat Oy:stä sanoo Mirjan levyn tuottamisen olleen urallaan yksi mukavimpien joukossa. Idea kerkesi muhia jo muutaman vuoden ennen toteutumistaan Mirja laulaa täysin puhtaasti. Ihastuin hänen ääneensä, kertoo Kai Jauhiainen syitä, miksi hän halusi tehdä levyn Mirjan kanssa. Kain mukaan levyttäminen on aina pitkä prosessi, johon kuuluu mm. kappaleiden valinta ja sovitus, muusikoiden löytäminen jne.

Mirja toi tänne 45 biisiä, joista karsimme heti kuluneimmat pois. Sitten pohdimme, mitkä istuisivat parhaiten juuri tähän kokoelmaan ja sen tunnelmaan. Levy sopii jokaiselle, joka haluaa rauhoittua tai hiljentyä, selvittelee lopputulokseen tyytyväinen tuottaja. Löytyi hyvä soundimaailma, jossa soivat mm. sello, paimenhuilu, kontrabasso ja kitara.

Soitto on vähäeleistä, rumpuja esim. Emme ottaneet ollenkaan mukaan, kertoo Jauhiainen, joka kertoi tehneensä nyt tavallista tarkemman työn siinä, että sai nostettua laulun pintaan. – Kävin sanat huolella erikseen läpi, sillä joka sanan pitää kuulua! hän toteaa.

LIISA KOSONEN/ Kirkkonummen Sanomat

28.9.08

TEKSTI: PIRJO WESANIEMI KUVAT: ESKO JÄMSÄ

Pieni tyttö istuu äidin polkupyörän perässä viisivuotiaana. Ollaan menossa seurakunnan lapsikuoron Hämeenkyrössä. Tuskin äiti osasi edes aavistaa, mitä hän auttoi löytämään. Eikä tyttö tiennyt, että musiikista tulee hänelle samalla aarre ja elämäntyö.

Seitsemänvuotiaana tyttö, Mirja, sai viulun ja soitti sitä 12 vuotta. Hän soitti jo pienenä Hämeenkyrön Pelimanneissa ja myöhemmin myös Kyröskosken Kamariorkesterissa. Se sujui niin hyvin, että opettaja olisi suositellut häntä jopa Tampereen kaupunginorkesteriin soittajaksi. Geeniperimääkin oli. Mirjan äiti oli laulanut kuoroissa ja isä soittaa saksofonia.

– Nautin lapsesta asti suunnattomasti laulamisesta ja sain siitä iloa. Haaveilin saavani laulaa ja sitten ihmiset tanssivat sen tahdissa. Se on toteutunut, olen laulanut monien orkestereiden kanssa, sanoo Mirja Poikkeus katsoessaan uraansa taaksepäin.

Mirja muutti miehensä kanssa 27 vuotta sitten Kirkkonummelle. Oma kuoropaikka ei tuntunut löytyvän, joten hän lauleskeli itseksensä.

Uudella levyllään Mirja laulaa kirkaasti, kuulaasti ja lämpimästi tulkiten hengellisiä lauluja. *Tiulien teitä* -levy on hänelle jo 12. äänite.

LAULUSTA TULI OMA JUTTU

Mirja on ollut naimisissa Anttinsa kanssa 27 vuotta, mutta yhdessä on oltu nuoresta asti. Heillä on kaksi lasta ja kaksi suloista lastenlasta. Mirjan jääkaapin ovesa on magneetti, jossa lukee: "Jos olisin tiennyt kuinka ihania lapsenlapset ovat, olisin tehnyt heidät ensin."

Ja kunnan mummien tavoin Mirja lähettää sähköpostissa kuvan nuppusistaan haastattelun jälkeen, kun ei tavattaessa sattunut mukaan. Lapset tykkäävät kuunnella autolla ajettaessa Mirjan levyjä. Ovat syötävän suloisia pellavapäitä, Viivi (4) ja Jesse (2).

Neljä vuotta sitten Mirjan pitkä työura katkesi heikon selän vuoksi. Onneksi oli laulu, joka antoi sisältöä elämään.

Mirja kertoo, että neljänkymppin kriisi oli vielä rankempaa. Lapset kasvoivat ja alkoi olla omaa aikaa.

– Aloin kysellä, mitä minä oikein teen. Olen aina ollut huono harrastamaan. Laulusta sain vahvan oman jutun. Se

Nyt keskustellaan kiivaasti siitä, minkälaisia parisuhteita voi siunata. Mirja Poikkeus käveli siunattavaksi alttarille miehensä kanssa 21 avioliittovuoden jälkeen. Se oli koskettava hetki. Kauniilla laulullaan Mirja itse on siunannut monet häät.

Mirja sanoo olleensa hu-
kassa neljänkymppin ikäi-
senä, kun lapset kasvoivat
ja tuli enemmän aikaa
ajatella itseä. Sitten löytyi
laulu, joka kantoi ja antoi
sisältöä elämään.

Mirjan

SIUNATTU PARISUHDE

”ÄIDIN USKO OLI LUONTEVASTI OSA ELÄMÄÄ”

Vaikka Mirja Poikkeus on laulanut monille hääpareille, oman pojan häissä muutama viikko sitten herkkyys oli huipussaan. Sami ja Tarja saivat kirkossa kuulla laulut Enkelin rukous ja Tänä aamuna aurinko nousi evääksi elämänsä yhteiselle matkalle.

kantoi. Vaikka minulla ei ole vielä nimeä laulajana, haluaisin laulaa isolle yleisölle. Haluan laulaa lauluja, jotka saavat ihmiset itkemään.

Sen tämä viimeisin äänite on palautteen perusteella tehnytkin. Varsinkin monet miehet ovat kertoneet liikuttuneensa Mirjan lauluista. Mukana on monia ikivihreitä hengellisiä lohdutuslauluja kuten *Saviruukku*, *Vesi ja vilja ja viinipuu*, *Hyvää matkaa*, *Kirkossa*, *Suojelusenkeli* ja *Viimeiset veneet*.

Levyn tekemiseen meni monta vuotta, mikä näkyy sen laadussa. *Juha Lanun* rauhallisen kauniit sovitukset ja soitto antavat Mirjan upealle äänelle hyvin tilaa ja tukea.

KEIKKA KANADASSA

Yksi Mirjan mieleenpainuvimmista matkoista oli laulumatka Vancouveriin Kanadaan kuusi vuotta sitten.

Mirjan äidin mies *Pekka J. Mäkelä* on ollut tärkeä ihminen Mirjan laulamisen kannalta. Hänen bändinsä kanssa Mirja lauloi vuosia pari kertaa kuukaudessa ja pääsi silloin tällöin keikoillekin.

Eräällä levyllä oli mukana laulu nimeltä *Vancouverin ilta*. Sen vuoksi Vancouverin Finlandia Club kutsui Mirjan ja Pekan vuonna 2002 esiintymään syyskauden avajaistanssiaisiin. Mirja lauloi myös suomalaisten vanhainkodissa ja piti kirkkokonsertteja. Mahtui tuohon matkaan myös yhdet hautajaiset, joissa Mirja lauloi *Petri Laaksosen* säveltämän ja *Markus Bäckmanin* sanoittaman laulun *Hyvää matkaa*.

– Se oli ihana matka. Äitini ja mieheni olivat mukana roudareina ja autokuskeina. Laulussa sanotaan, että Vancouveriin jää kaipuu pohjaton. Se on totta. Haluaisin sinne uudelleen. Saimme ystäviä, joiden kanssa olemme edelleen yhteyksissä tietokoneen avulla skypeissä ja sähköpostein.

MEILLÄ ON TÄTÄ SUVUSSA

Mirja muistelee lämpimästi lapsuuttaan. Äiti uskoi luontevasti, se oli osa elämää.

– Luimme kotona *Ikuisia kertomuksia* ja lauloimme hengellisiä lauluja. Äiti kertoi, että lapsena lempilaulujani olivat *Halituli jallaa* sekä *Jeesuksesta laulan*, Mirja nauraa.

Mirjan kummitäti on uskova ja isän veli pappi.

– Meillä on tätä suvussa. Jatkoin samalla tavoin. Vein lapsia pyhäkouluun ja kotona meillä noudatetaan kristillisiä perinteitä. Koemme myös iltarukoukset tärkeiksi.

Mirja sanoo, että hengellisen levyn tekeminen on hoitanut häntä.

– Tämä kevät ja kesä ovat olleet erilaisia. Olen sisäistänyt näiden laulujen sanoman ja saanut luottamuksen siitä, että kaikki on järjestetty. Aikoinaan rippileiri oli minulle tärkeää aikaa. Rippilahjaksi saamillani rahoilla ostin kitaran ja lauloin mukana seurakunnan nuorten porukoissa. Siksi minulla oli näille hengellisille lauluille kaikupohja valmiiksi.

– Hyvän ystäväni, kanttori *Tarja Viitasen* kanssa on ollut ilo tehdä erilaisia seurakunnan tilaisuuksia, mm. joulukonsertteja. Seurakuntamme on ottanut minut erittäin hyvin vastaan laulajana ja tunnen oloni kotoisaksi heidän kanssaan työskennellessäni.

SANOIMME ”TAHDON” UUELLEEN

Mirja on kysytty laulaja myös häissä. Hän on tehnyt monelle hääparille ikimuistoiseksi ehkä elämän tärkeimmän hetken laulamalla kirkossa heti vihkimisen jälkeen.

– On tiedettävä tarkkaan, mitä kirkossa voi laulaa. Vihkiäiset ovat hyvin erilaisia. Joskus tunnen suurta liikuttusta avioparin vuoksi. Joskus tuntuu, että vihkiminen on ihmisille vain läpihuutojuttu ennen ilonpitoa.

Kuusi vuotta sitten Mirja halusi itsekin olla alttarilla. Antin ja Mirjan silloin 21 vuotta täyttänyt avioliitto siunattiin.

– Paikalla olivat vain pappi, me, lapset, kanttori ja laulava ystäväni. Se oli ihana ja liikuttava tilaisuus – vieläkin vaikuttavampi kuin vihkiminen. Minä vastasin tahdovani jotain, jonka tunsin ja tiesin. Olen kuullut pariskunnasta, joka hakee siunauksen liitolleen viiden vuoden välein.

Mirjan silmät säteilevät iloisesti, kun hän kertoo löytäneensä oman tehtävänsä *Jukka Salmisen* laulusta *Lailla enkelin*:

”Lailla enkelin viestiä viedä saan kulkea yli merten ja maan, nousta siiville toivon ja rakkauden, laulaa lahjasta Jeesuksen.” ●